

עבדים בנפשם, כינה מנהיג חרות בסט קנות את אתם הישראלים, החושבים כי על ישראל לפתח יוזמת שלום משלה, נוכח הצהרותיו החוזרות ונישנות של אל-חביב בורגיבה (ראה כתבה).

המדיניות הבורגיבית, הוסיף ח"כ מנחם בגין, אחת מטרתה: חיסול ישראל, וכל יוזמה ישראלית שתבוא בעקבותיה היא גלותיות נמשכת.

כשהופיעו דבריו של בגין ביומן חרות, לפני שבועיים, לא ידע כתבתם כי עבדים בנפשם מצויים גם בשורות מפלגתו. אחד מהם, עקיבא נוף (28), חבר מועצת חרות, מסר אותה שעה למערכת היומן מאמר מפרי עטו, שעורר חלחלה אצל עורכו אייזיק רמבה. העורך נתן הוראה לעכב את מסירת המאמר לסדרי הדפוס, התכוון למנוע את פירסומו. כי המאמר הכיל דברי כפירה בעי קר החרות, מתח ביקורת מוסתית על עמדת מנהיגי המפלגה וביקורת גלויה על עמדת העתון.

בורגיבה למנבית. קבע נוף, מי שהיה בעבר מזכיר תא-הסטודנטים של חרות באוניברסיטה העברית בירושלים, ועד לעת האחרונה מזכיר מחלקת ההסברה וחבר המרכז של המפלגה:

ראש המדינה התוניסאית לא אמר שלוש פעמים ביום, כי לדעתו יש להרחיב את ישראל מהחידקל עד לסואץ. הוא אף לא הציע כי משרדי-האוצר של מדינות ערב יתורמו למגבית היהודית המאוחדת. אבל הוא אמר דברים שלא שמענום מפי אף מנהיג ערבי בשיעור-קומתו קודם לכן, משך שבוע-עשרה השנים הללו. הוא אמר דברים שלא רק יחסית למה שנאמר בשבוע-עשרה השנים הללו, כי אם גם החלטית, בעומדם בפני עצמם, יש בהם כדי לעורר אפשרויות לדו-קיום בשלום. הוא אמר דברים המקנים לישראל אפשרות תימרון נרחבת בהעלאת תשובה להצעותיו.

המרדן הצעיר לא היסס למתוח בהודמנות זו ביקורת על עמדותיו של העתון, קבע כי בשטחים מסוימים מפגור הוא אחרי הלך המחשבה השורר במפלגה. כשתנועת החרות מנהלת מאבק נגד המימשל הצבאי, קבע נוף, מופיעות ביומן ידיעות מגמתיות ומסולפות, המשרתות את המימשל הצבאי. כשנשיא ארצות-הברית קובע כי עיני אמ-ריקה מופנות לאלאבאמה, ועיני העולם מופנות לארצות-הברית, מדווח העתון על מצעד החופש האמריקאי בעמרים הפנימיים.

לפי ז'בוטינסקי. המאמר נגנו. עורך חרות שבוע נחת, חשב כי העניין נקבר בטרם נולד, נידון לשיכחה. אך הוא הפתע כשהטלפון טירטר במשרדו, פעם אחרי פעם, וחברי מפלגה, חסרי-עמדה, בעלי-עמדה, עוררו את השאלה מחדש, מחו, תבעו את פירסום המאמר, בהסתמכם על עיקרון חופש-החייכות.

השבוע נאלץ רמבה להיכנע, פירסם את המאמר של נוף, בצירוף הערה כי המערכת חולקת על הידיעות המובעות בו. נוף עצמו סירב לרחיב על-יכן את הדיבור, מתוך נאמנות למפלגתו, קבע רק כי יש מקום לשקול אפשרות לכנס ישיבה של מועצת-המפלגה לדיון בענייני יחסי ישראל-ערב, לאור ההתפתחויות האחרונות, שבמרכזן הצהרותיו של נשיא תוניסיה.

התלכדותם של חברים בחרות, סביב מאמר הקורא את מפלגת האופוזיציה הראשית לפעולה, שיש בה תבונה מדינית וצעידה לעבר השלום הנכסף, עלולה אולי להעיב על מנהיגיה, המרבים לדבר לאחורונה על מלחמה חדשה.

קבע נוף: שנוי עמדתה של חרות בשאלת השלום והמלחמה אינו מנוגד לתורת זאב ז'בוטינסקי. ההיפך הוא מותאם לה.

סמורנטיים

הקץ לתעלולים

מארגני הבחירות באלאבאמה יכולים עוד ללמוד הרבה ממנהלי הבחירות באוניברסיטה בירושלים. זה מה שקורה כאשר מפא"י שולטת בגוף אחד שלטון מוחלט. כך אמר השבוע ברוגו הסטודנט הירושלמי (למתמטיקה וכלכלה) מיכאל אלבין, 21. הרוגו היה מוצדק. הליקויים בהסתדרות

(המשך בעמוד 17)

אתה דון ז'ואו מפורסם! אמר האלמוני

הספר הרמת-גני, שהפך בעל כורחו

לון התסרוקות של אהרון וטורי, בי רחוב ארלוזורוב ברמת-גן, היה מלא מפה אל פה. נשות החברה הגבוהה של רמת-גן הצטופפו בסלון הצר והארוך, חיכו בסבלנות לתורן.

אהרון וטורי, (30), הסתובב בין נערות המספרה, העיר פה ושם כמה הערות מקצועיות.

אותו שבוע היה וטורי נרגש במיוחד. רק לפני ימים ספורים סיים את ההכנות האחרונות לקראת תצוגת התסרוקות הראשונה שלו, שעמדה להיערך בחסות חברת החן הצרפתית אוריאל.

על גבי כן מיוחד, בקומה השנייה, היו ערוכות צנצנות ארוכות-צוואר, שהכילו את תמיסות הצבעים שהוכנו לקראת התצוגה.

וטורי עשה הכנות ממושכות לקראת ה-מאורע. כי לא זו בלבד שהיתה זו התצוגה הראשונה בקאריירה שלו כספר נשים, אלא גם התצוגה הראשונה מסוגה בארץ, שבה עמד הפיגארו הצעיר להציג, בפני קומץ

וטורי מיהר להזמין את המשטרה. ברגע שהבלשים הגיעו למקום נשמעו שלושה צילי צוליי טלפון. על הקו היה האלמוני. נו, מה החלטת? שאל בקוצר-רוח. וטורי הו-דיע לו על סירובו. האלמוני רתח. אני מבטיח לך שבועד כמה ימים אתפוס את הילדה שלך ואאנוס אותה לעיניך, מבלי שאתה תוכל לעשות דבר, הבטיח.

השוטרים, שהביאו עימם רשמקול נייד, הקליטו את דבריו, קבעו לאחר מכן כי האלמוני טילפן מחולון.

כבר למחרת דאג וטורי להסתיר את בתו בת ה-8 במקום בטוח, מיהר אל התצוגה, כשהוא מלחה באנשי המדור המרכזי לעיקוב ולבילוש.

אנשי המשטרה היו בטוחים כי האלמוני יופיע בתצוגה, התערבו בין קהל הספרים ונערות הזוהר. אבל האלמוני איכזב אותם, לא הופיע.

לפנות ערב שב וטורי לביתו כשהוא קורן מאושר. התצוגה שלו זכתה להצלחה שעל-

תה על כל המשוער. הדגמים המקוריים שהציג זכו רבים, מצד נציגי החברה הצרפתית המארגנת. רק צל קטן העיב על שמחתו של הספר המצלחה. שניים לאנוס את בתו, הסתובב עדיין חופשי, מבלי שה תצליח לשים עליו את ידה.

הספר המפורסם הציג את עצמו, שאל כמה יוכל לעזור. תקשיב היטב, יעץ האלמוני, אני רוצה שתשלם לי כופר נפש, אם אתה רוצה למנוע שפיכת דם.

וטורי לא הבין תחילה במה המדובר, סבר לתומו כי חלה כאן טעות מצערת. אבל האלמוני לא הותיר מקום לספקות. השפופרת.

אבל וטורי לא נבהל. סתם מתיחה לא מוצלחת, הסביר הוא לנערות המספרה שלו.

למחרת שוב צילצל הטלפון בסלון התסרוקות. אני מקווה שקיבלת את ההצעה שלי, אמר האלמוני. אם אתה מוכן לשלם לי את הסכום שאני דורש, תדביק על חלון הראווה של הסלון קבלה של תרומה על-סך 100 ליי לאילונשיל-פוליו. זה יהיה סימן עבורי.

וטורי לא ענה, טרק את השפופרת בכעס. מה הוא רוצה ממני הנודניק הזה? התמרמר באוזני לקוחותיו הזוהרות.

אבל לאלמוני היתה סבלנות של ברזל. הוא הוסיף להטריד את וטורי במשך שבוע תמים, איים עליו, ניסה להפחיד אותו, אך לשוא. כי הפיגארו הרמת-גני התייחס אל העניין כאל מהתלה תפלה.

יום לפני שעמדה להיערך התצוגה ש-וטורי חיכת לה בקוצר-רוח, כשהוא מתוח

לפני ימים ספורים סיים את ההכנות האחרונות לקראת תצוגת התסרוקות הראשונה שלו, שעמדה להיערך בחסות חברת החן הצרפתית אוריאל. על גבי כן מיוחד, בקומה השנייה, היו ערוכות צנצנות ארוכות-צוואר, שהכילו את תמיסות הצבעים שהוכנו לקראת התצוגה. וטורי עשה הכנות ממושכות לקראת ה-מאורע. כי לא זו בלבד שהיתה זו התצוגה הראשונה בקאריירה שלו כספר נשים, אלא גם התצוגה הראשונה מסוגה בארץ, שבה עמד הפיגארו הצעיר להציג, בפני קומץ

אהרון וטורי

נבחר של נשות החברה, צביעת שיער ארוך בצבעי פלטיין.

*** סתם מתיחה

אוי, שוב איוה קליינטית קבועה רוצה להזמין תור ליום השישי, נאנח וטורי כשהטלפון טירטר. הוא הרים את השפופרת, אבל מן העבר השני נשמע קולו של גבר צעיר. הללו, סלון וטורי? שאל האיש, אני מבקש את סלון התיס-רוקות.

הספר המפורסם הציג את עצמו, שאל כמה יוכל לעזור. תקשיב היטב, יעץ האלמוני, אני רוצה שתשלם לי כופר נפש, אם אתה רוצה למנוע שפיכת דם.

וטורי לא הבין תחילה במה המדובר, סבר לתומו כי חלה כאן טעות מצערת. אבל האלמוני לא הותיר מקום לספקות. השפופרת.

אבל וטורי לא נבהל. סתם מתיחה לא מוצלחת, הסביר הוא לנערות המספרה שלו.

למחרת שוב צילצל הטלפון בסלון התסרוקות. אני מקווה שקיבלת את ההצעה שלי, אמר האלמוני. אם אתה מוכן לשלם לי את הסכום שאני דורש, תדביק על חלון הראווה של הסלון קבלה של תרומה על-סך 100 ליי לאילונשיל-פוליו. זה יהיה סימן עבורי.

וטורי לא ענה, טרק את השפופרת בכעס. מה הוא רוצה ממני הנודניק הזה? התמרמר באוזני לקוחותיו הזוהרות.

אבל לאלמוני היתה סבלנות של ברזל. הוא הוסיף להטריד את וטורי במשך שבוע תמים, איים עליו, ניסה להפחיד אותו, אך לשוא. כי הפיגארו הרמת-גני התייחס אל העניין כאל מהתלה תפלה.

יום לפני שעמדה להיערך התצוגה ש-וטורי חיכת לה בקוצר-רוח, כשהוא מתוח

פיגארו וד

וטורי בפעולה: דמותו של הספר כפי שהוא מו